

4. Державна система боротьби з фінансуванням тероризму в Україні

4.1. Імплементация міжнародних стандартів в законодавство України

Україною пройдено непростий шлях щодо імплементации міжнародних стандартів протидії фінансуванню тероризму в національне законодавство та на сьогодні є значні досягнення у цьому напрямі.

Ратифіковані Конвенція ООН про протидію фінансуванню тероризму, Страсбурзька та Варшавська конвенція Ради Європи.

Завершена імплементация всіх вимог 9 Спеціальних рекомендацій ФАТФ, зокрема, прийняттям Закону України від 18.05.2010 № 2258-VI «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом», Закону України від 21.04.2011 № 3266-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо арешту активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, та визначення порядку доступу до таких активів».

На сьогодні в Україні діє система протидії фінансуванню тероризму, що в цілому відповідає світовим стандартам, про що неодноразово вказувалось міжнародними організаціями, зокрема, в Публічній заяві ФАТФ від 24 червня 2011 року відзначено, що Україна продемонструвала прогрес у вдосконаленні режиму протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму, в тому числі шляхом прийняття законів, що вирішили питання криміналізації відмивання коштів та фінансування тероризму, а також замороження активів терористів відповідно до резолюції Ради Безпеки ООН 1373.

4.2. Нормативне забезпечення питань запобігання та протидії фінансуванню тероризму в Україні: історія, сучасний стан

Основою для формування національної системи законодавства у сфері протидії фінансуванню тероризму стало набуття чинності в 2003 році Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму», в який неодноразово вносились зміни та доповнення. Зокрема, важливими змінами у законодавстві було доповнення у 2005 році Закону статтею, яка надала змогу здійснювати зупинення фінансових операцій, до яких причетні особи з національного «чорного списку» терористів та терористичних організацій, внесення змін у 2006 році до Кримінального Кодексу України, доповнення цього кодексу статтею 258⁵ про фінансування тероризму у 2010 році, розширення повноважень Держфінмоніторингу України стосовно надання доручень суб'єкту первинного фінансового моніторингу здійснювати моніторинг, зупинення фінансових операцій, зокрема, на підставі доручення міжнародних організацій, та за участю осіб, які пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, а саме, шляхом прийняття нової редакції Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» у 2010 році, доповненням у 2011 році Закону України «Про боротьбу з тероризмом» статтями 11-1 та 11-2 стосовно зупинення операцій, арешту активів та доступу до активів, пов'язаних з фінансуванням тероризму.

Прийняття Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» та внесені змін до нього дало змогу створити нормативну базу, що деталізувала положення Закону.

На сьогодні нормативна база в сфері протидії фінансуванню тероризму складається з:

- ❖ ратифікованих Україною базової Конвенції ООН, Страсбурзької Конвенції Ради Європи;

- ❖ Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму»;
- ❖ Кримінального Кодексу України та Кодексу про адміністративні порушення;

підзаконних актів:

- Указів Президента;
- постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів України;
- наказів Держфінмоніторингу України;
- нормативних актів регуляторів, якими є Національний банк України, Міністерство фінансів України, Міністерство юстиції України, Державна служба зв'язку України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (далі – Держфінпослуг);
- наказів СБУ.

Зазначена нормативна база описує систему протидії фінансуванню тероризму та визначає функції, права та повноваження учасників системи – суб'єктів державного та первинного фінансового моніторингу та інших зацікавлених державних органів.

Також підзаконні акти охоплюють технічні питання взаємодії учасників системи.

4.3. Поняття фінансування тероризму в українському законодавстві, його види

Фінансування тероризму – це надання чи збір активів будь-якого роду з усвідомленням того, що їх буде використано повністю або частково для організації, підготовки і вчинення окремим терористом або терористичною організацією визначеного Кримінальним кодексом України терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, створення терористичної групи чи терористичної організації, сприяння вчиненню терористичного акту, будь-якої іншої терористичної діяльності, а також спроби здійснення таких дій.

При цьому необхідно враховувати наступні поняття:

- терористичний акт – це застосування зброї, вчинення вибуху, підпалу чи інших дій, які створювали небезпеку для життя чи здоров'я людини або заподіяння значної майнової шкоди чи настання інших тяжких наслідків, якщо такі дії були вчинені з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення, або з метою впливу на прийняття рішень чи вчинення або невчинення дій органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, службовими особами цих органів, об'єднаннями громадян, юридичними особами, або привернення уваги громадськості до певних політичних, релігійних чи інших поглядів винного (терориста), а також погроза вчинення зазначених дій з тією самою метою;
- втягнення особи у вчинення терористичного акту або примушування до вчинення терористичного акту, це дії з використанням обману, шантажу, уразливого стану особи, або із застосуванням чи погрозою застосування насильства;
- публічні заклики до вчинення терористичного акту, це заклик, а також розповсюдження, виготовлення чи зберігання з метою розповсюдження матеріалів з такими закликами;
- участь у створенні терористичної групи чи терористичної організації, це саме створення терористичної групи чи терористичної організації, це керівництво такою групою чи організацією або участь у ній, а так само організаційне чи інше сприяння створенню або діяльності терористичної групи чи терористичної організації;
- сприяння вчиненню терористичного акту, це вербування, озброєння, навчання особи з метою вчинення терористичного акту, а так само використання особи з цією метою.

Види дій, спрямованих на фінансування тероризму, пов'язані з діями керівників та посадових осіб підприємств, установ і організацій, а також громадян, які сприяють терористичній діяльності, зокрема:

- 1) фінансували терористів, терористичні групи (терористичні організації);
- 2) надавали або збирали кошти безпосередньо чи опосередковано з наміром використання їх для вчинення терористичних актів чи злочинів терористичної спрямованості;
- 3) проводили операції з коштами та іншими фінансовими активами:
 - фізичних осіб, які вчиняли чи намагалися вчинити терористичні акти чи злочини терористичної спрямованості або брали участь у їх вчиненні чи сприяли вчиненню;
 - юридичних осіб, майно яких безпосередньо чи опосередковано перебуває у власності чи під контролем терористів або осіб, які сприяють тероризму;
 - юридичних і фізичних осіб, які діють від імені чи за вказівкою терористів або осіб, що сприяють тероризму, включаючи кошти, одержані або придбані з використанням об'єктів власності, що безпосередньо чи опосередковано перебувають у власності чи під контролем осіб, які сприяють тероризму, або пов'язаних з ними юридичних і фізичних осіб;
- 4) надавали кошти, інші фінансові активи чи економічні ресурси, відповідні послуги безпосередньо чи опосередковано для використання в інтересах фізичних осіб, які вчиняють терористичні акти або сприяють чи беруть участь у їх вчиненні, чи в інтересах юридичних осіб, майно яких безпосередньо чи опосередковано перебуває у власності чи під контролем терористів або осіб, які сприяють тероризму, а також юридичних і фізичних осіб, які діють від імені чи за вказівкою зазначених осіб.

4.4. Державні органи, що забезпечують боротьбу з фінансуванням тероризму, їх обов'язки та повноваження

Організація боротьби з тероризмом в Україні та забезпечення її необхідними силами, засобами і ресурсами здійснюються Кабінетом Міністрів України у межах його компетенції.

Центральні органи виконавчої влади беруть участь у боротьбі з тероризмом у межах своєї компетенції, визначеної законами та виданими на їх основі нормативно-правовими актами.

Координацію діяльності суб'єктів, які залучаються до боротьби з тероризмом, здійснює Антитерористичний центр при Службі безпеки України.

Суб'єкти, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом, зобов'язані взаємодіяти з метою припинення злочинної діяльності осіб, причетних до тероризму, в тому числі міжнародного, фінансування, підтримки чи вчинення терористичних актів та злочинів, які скоєні з терористичною метою.

Суб'єктами, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом у межах своєї компетенції, є:

- ❖ Служба безпеки України, яка є головним органом у загальнодержавній системі боротьби з терористичною діяльністю;
- ❖ Міністерство внутрішніх справ України;
- ❖ Міністерство оборони України;
- ❖ Міністерство надзвичайних ситуацій України;
- ❖ Адміністрація Державної прикордонної служби України;
- ❖ Державна пенітенціарна служба України;
- ❖ Управління державної охорони України.

До повноважень вказаних суб'єктів, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом належать:

- ❖ Служба безпеки України – ініціює питання накладення на невизначений строк арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно

до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, зняття арешту з таких активів та надання доступу до них за зверненням особи, яка може документально підтвердити потреби в покритті основних та надзвичайних витрат; здійснює боротьбу з тероризмом шляхом проведення оперативно-розшукових заходів, спрямованих на запобігання, виявлення та припинення терористичної діяльності, у тому числі міжнародної; збирає інформацію про діяльність іноземних та міжнародних терористичних організацій; провадить у межах визначених чинним законодавством повноважень виключно з метою отримання упереджувальної інформації у разі загрози вчинення терористичного акту або при проведенні антитерористичної операції оперативно-технічні пошукові заходи у системах і каналах телекомунікацій, які можуть використовуватися терористами; забезпечує через Антитерористичний центр при Службі безпеки України організацію і проведення антитерористичних заходів, координацію діяльності суб'єктів боротьби з тероризмом відповідно до визначеної законодавством України компетенції; здійснює досудове слідство у справах про злочини, пов'язані з терористичною діяльністю; забезпечує безпеку від терористичних посягань установ України за межами її території, їх співробітників та членів їхніх сімей;

❖ Міністерство внутрішніх справ України – здійснює боротьбу з тероризмом шляхом запобігання, виявлення та припинення злочинів, вчинених з терористичною метою, розслідування яких віднесене законодавством України до компетенції органів внутрішніх справ; надає Антитерористичному центру при Службі безпеки України необхідні сили і засоби; забезпечує їх ефективне використання під час проведення антитерористичних операцій;

❖ Міністерство оборони України, органи військового управління, об'єднання, з'єднання, військові частини Збройних Сил України – забезпечують захист від терористичних посягань об'єктів Збройних Сил України, зброї масового ураження, ракетної і стрілецької зброї, боєприпасів, вибухових та отруйних речовин, що знаходяться у військових частинах або зберігаються у визначених місцях; організують підготовку та застосування сил і засобів Сухопутних військ, Військово-Повітряних Сил та Військ Протиповітряної оборони, Військово-Морських Сил Збройних Сил України в разі вчинення терористичного акту в повітряному просторі, у територіальних водах України; беруть участь у проведенні антитерористичних операцій на військових об'єктах та в разі виникнення терористичних загроз безпеці держави із-за меж України;

❖ Міністерство надзвичайних ситуацій України, підпорядковані йому органи управління у справах цивільної оборони та спеціалізовані формування, війська цивільної оборони – здійснюють заходи щодо захисту населення і територій у разі загрози та виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних з технологічними терористичними проявами та іншими видами терористичної діяльності; беруть участь у заходах з мінімізації та ліквідації наслідків таких ситуацій під час проведення антитерористичних операцій, а також здійснюють просвітницькі та практично-навчальні заходи з метою підготовки населення до дій в умовах терористичного акту;

❖ Адміністрація Державної прикордонної служби України, регіональні органи управління та органи охорони державного кордону Прикордонних військ України здійснюють боротьбу з тероризмом шляхом запобігання, виявлення та припинення спроб перетинання терористами державного кордону України, незаконного переміщення через державний кордон України зброї, вибухових, отруйних, радіоактивних речовин та інших предметів, що можуть бути використані як засоби вчинення терористичних актів; забезпечують безпеку морського судноплавства в межах територіальних вод та виключної (морської) економічної зони України під час проведення антитерористичних операцій; надають Антитерористичному центру при Службі безпеки України необхідні сили і засоби під час проведення антитерористичних операцій на території пунктів пропуску через державний кордон України, інших об'єктів, розташованих на державному кордоні або у прикордонній смузі;

❖ Державна пенітенціарна служба України здійснює заходи щодо запобігання та припинення злочинів терористичної спрямованості на об'єктах кримінально-виконавчої системи;

❖ Управління державної охорони України – бере участь в операціях з припинення терористичних актів, спрямованих проти посадових осіб та об'єктів, охорону яких доручено підпорядкованим цьому Управлінню підрозділам.

До участі у здійсненні заходів, пов'язаних із запобіганням, виявленням і припиненням терористичної діяльності, залучаються у разі необхідності також:

- ❖ Міністерство закордонних справ України;
- ❖ Міністерство інфраструктури України;
- ❖ Міністерство охорони здоров'я України;
- ❖ Міністерство фінансів України;
- ❖ Міністерство енергетики та вугільної промисловості України;
- ❖ Міністерство економічного розвитку і торгівлі України;
- ❖ Міністерство екології та природних ресурсів України;
- ❖ Міністерство аграрної політики та продовольства України;
- ❖ Державна митна служба України;
- ❖ Державна податкова служба України.

У разі виявлення суб'єктами, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом та/або які залучені до боротьби з тероризмом, фінансових операцій або будь-яких активів осіб, які включені до переліку осіб, що пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, такі суб'єкти невідкладно подають інформацію про виявлені фінансові операції або терористичні активи до Служби безпеки України.

Накладення арешту на активи, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, та зняття арешту з таких активів проводиться за рішенням суду.

Доступ до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, здійснюється за рішенням суду для покриття основних та надзвичайних витрат, включаючи оплату продуктів харчування, оренди житла, іпотечного кредиту, комунальних послуг, ліків та медичної допомоги, сплати податків, страхових внесків, або виключно для здійснення за звичайною ціною витрат з оплати послуг фахівців та відшкодування витрат, пов'язаних з наданням юридичних послуг, сплати зборів чи внесення відповідно до законодавства плати за надання послуг з поточного зберігання або забезпечення збереження коштів, фінансові операції щодо яких зупинено, інших фінансових активів та економічних ресурсів.

У разі виникнення потреби в покритті основних або надзвичайних витрат за рахунок активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, Голова Служби безпеки України або його заступник звертається до Міністерства закордонних справ України з поданням про необхідність отримання доступу до таких активів.

Міністерство закордонних справ України протягом трьох робочих днів з дати отримання зазначеного подання звертається до Комітету Ради Безпеки ООН для отримання дозволу на доступ до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, для покриття основних або надзвичайних витрат.

Після надходження до Міністерства закордонних справ України рішення Комітету Ради Безпеки ООН зазначене Міністерство невідкладно інформує у письмовій формі Голову Служби безпеки України або його заступника про задоволення або відмову у задоволенні подання.

Подана у письмовій формі Міністерством закордонних справ України інформація щодо задоволення подання про надання дозволу на доступ до активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій

Ради Безпеки ООН, для покриття основних або надзвичайних витрат є підставою для звернення Голови Служби безпеки України або його заступника до суду з метою отримання доступу до таких активів.

При цьому під активами, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, розуміються кошти, майно, майнові і немайнові права, що повністю або частково, прямо чи опосередковано належать або перебувають під контролем осіб, що пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, та активи, які отримані або походять від таких коштів, майна, майнових і немайнових прав, а також інші активи зазначених осіб.

Кабінет Міністрів України визначає порядок формування переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції.

Підставою для внесення юридичної чи фізичної особи до зазначеного переліку є:

- 1) вирок суду, що набрав законної сили, про визнання фізичної особи винною у вчиненні злочинів, передбачених статтями 258, 258¹, 258², 258³, 258⁴ та 258⁵ Кримінального кодексу України;
- 2) відомості, що формуються міжнародними організаціями або уповноваженими ними органами про організації, юридичних та фізичних осіб, які пов'язані з терористичними організаціями або терористами, а також про осіб, стосовно яких застосовано міжнародні санкції;
- 3) вироки (рішення) судів, рішення інших компетентних органів іноземних держав стосовно організацій, юридичних або фізичних осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності, які визнаються Україною відповідно до міжнародних договорів України.

Міністерство закордонних справ України та Служба безпеки України направляють необхідну для формування переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції інформацію до Держфінмоніторингу України.

Держфінмоніторинг України формує, затверджує та доводить до відома суб'єктів первинного фінансового моніторингу у порядку, погодженому з іншими суб'єктами державного фінансового моніторингу, перелік осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції.

Державна служба фінансового моніторингу України, Національний банк України, Міністерство фінансів України, Міністерство юстиції України, Державна служба зв'язку України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (далі – Держфінпослуг) у межах своїх повноважень встановлюють порядок зупинення та поновлення проведення фінансової операції, якщо її учасником або вигодоодержувачем за нею є особа, яку включено до переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, суб'єктами первинного фінансового моніторингу.

Суб'єкти первинного фінансового моніторингу зобов'язані зупинити на строк до двох робочих днів проведення фінансової операції, якщо її учасником або вигодоодержувачем за нею є особа, яку включено до переліку осіб, пов'язаних із здійсненням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції, і в той самий день повідомити про це Держфінмоніторингу України, а також Службу безпеки України.

Держфінмоніторинг України може прийняти рішення про подальше зупинення такої фінансової операції на строк до п'яти робочих днів, та ще на сім робочих днів з дня подання відповідних узагальнених матеріалів про що зобов'язаний невідкладно повідомити суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також Службу безпеки України.

Крім того, Держфінмоніторинг України:

- ❖ у разі наявності достатніх підстав вважати, що фінансова операція або сукупність пов'язаних між собою фінансових операцій можуть бути пов'язані з фінансуванням тероризму, подає до Служби безпеки України для здійснення оперативно-розшукової діяльності відповідні узагальнені матеріали, додаткові узагальнені матеріали та одержує від неї інформацію про хід їх розгляду;
- ❖ на виконання відповідного запиту уповноваженого органу іноземної держави про зупинення відповідної фінансової операції як такої, що може бути пов'язана з фінансуванням тероризму, має право доручити суб'єкту первинного фінансового моніторингу зупинити чи поновити проведення або забезпечити моніторинг фінансової операції відповідної особи протягом строку, встановленого цим запитом;
- ❖ проводить аналіз методів та фінансових схем фінансування тероризму;
- ❖ проводить узагальнення стану здійснення державними органами заходів щодо протидії фінансуванню тероризму в державі.

Повноваження державних органів щодо забезпечення міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії фінансуванню тероризму розподіляються наступним чином:

- ❖ Державна служба фінансового моніторингу України, Національний банк України, Міністерство фінансів України, Міністерство юстиції України, Державна служба зв'язку України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (далі – Держфінпослуг) у межах своїх повноважень забезпечують співробітництво з Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) та іншими міжнародними організаціями, діяльність яких спрямована на забезпечення міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії фінансуванню тероризму;
- ❖ Державна служба фінансового моніторингу України відповідно до міжнародних договорів України за принципом взаємності чи з власної ініціативи здійснює міжнародне співробітництво з відповідними органами іноземних держав у частині обміну досвідом та інформацією, пов'язаною із запобіганням та протидією фінансуванню тероризму;
- ❖ Міністерство юстиції України забезпечує міжнародне співробітництво у сфері запобігання та протидії фінансуванню тероризму щодо виконання судових рішень, які стосуються конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом;
- ❖ Генеральна прокуратура України забезпечує міжнародне співробітництво у сфері запобігання та протидії фінансуванню тероризму в частині вчинення процесуальних дій у межах розслідування кримінальних справ щодо фінансування тероризму;
- ❖ Антитерористичний центр при Службі безпеки України взаємодіє із спеціальними службами, правоохоронними органами іноземних держав та міжнародними організаціями з питань боротьби з тероризмом.

4.5. Відповідальність осіб, причетних до фінансування тероризму, передбачена законодавством України

Особи, винні в терористичній діяльності, притягаються до кримінальної відповідальності в порядку, передбаченому законом.

За фінансування тероризму, під яким статтею 258⁵ Кримінального кодексу України, розуміється дії, вчинені з метою фінансового або матеріального забезпечення окремого терориста чи терористичної групи (організації), організації, підготовки або вчинення терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, сприяння вчиненню терористичного акту, створення терористичної групи (організації), передбачено покарання позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.

Вказані дії, вчинені повторно або з корисливих мотивів, або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, або якщо вони призвели до заподіяння значної майнової шкоди, караються позбавленням волі на строк від восьми до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна, а фінансування тероризму визнається вчиненим у великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального забезпечення перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Вказані дії, вчинені організованою групою чи в особливо великому розмірі, або якщо вони призвели до інших тяжких наслідків, караються позбавленням волі на строк від десяти до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна, при цьому, фінансування тероризму визнається вчиненим в особливо великому розмірі, якщо розмір фінансового або матеріального забезпечення перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Визнаючи діяння, вчинене після 1 січня 2004 р., таким, яке тягне кримінальну або адміністративну відповідальність, та кваліфікуючи його, у разі, коли настання відповідальності чи кваліфікація обумовлені певною кількістю неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, суд виходить з того, що сума такого мінімуму дорівнює розміру податкової соціальної пільги (з 01.01.2011 розмір податкової соціальної пільги визначається ст. 169 Податкового Кодексу України).

Необхідно зауважити, що особа, крім організатора або керівника терористичної групи (організації), звільняється від кримінальної відповідальності за дії, передбачені цією статтею, якщо вона добровільно до притягнення до кримінальної відповідальності повідомила про відповідну терористичну діяльність або іншим чином сприяла її припиненню або запобіганню злочину, який вона фінансувала або вчиненню якого сприяла, за умови, що в її діях немає складу іншого злочину.

Література

1. Указ Президента України від 22.08.2003 №740/2003 «Про заходи щодо розвитку системи протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму» (зі змінами та доповненнями).
2. Указ Президента України від 09.12.2010 №1085/2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» (зі змінами та доповненнями).
3. Кримінальний Кодекс України від 05.04.2001 № 2341-III (зі змінами та доповненнями).
4. Закон України від 28.11.2002 №249-IV «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» (зі змінами та доповненнями).
5. Закон України від 20.03.2003 №638-IV «Про боротьбу з тероризмом» (зі змінами та доповненнями).
6. Закон України від 18.05.2010 № 2258-VI «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом».
7. Закон України від 21.04.2011 № 3266-VI «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо арешту активів, що пов'язані з фінансуванням тероризму та стосуються фінансових операцій, зупинених відповідно до рішення, прийнятого на підставі резолюцій Ради Безпеки ООН, та визначення порядку доступу до таких активів».
8. Постанови Кабінету Міністрів України від 11.04.2001 № 351 «Про виконання резолюцій Ради Безпеки ООН щодо руху «Талібан» (Афганістан)» (зі змінами та доповненнями).
9. Постанови Кабінету Міністрів України від 28.12.2001 № 1800 «Про заходи щодо виконання резолюції Ради Безпеки ООН від 28.09.2001 № 1373» (зі змінами та доповненнями).
10. Постанови Кабінету Міністрів України від 01.06.2002 № 749 «Про виконання резолюцій Ради Безпеки ООН щодо Усами бен Ладена, організації «Ель-Кайда» та руху «Талібан» (Афганістан)» (зі змінами та доповненнями).
11. Постанови Кабінету Міністрів України від 18.08.2010 № 745 «Про затвердження Порядку формування переліку осіб, які пов'язані з провадженням терористичної діяльності або щодо яких застосовано міжнародні санкції» (зі змінами та доповненнями).